

Eril Kadın Feminin Kadın

– Korhan-Kulce · 02 Kasım 2025



Bir şehirde iki kadın yaşardı.

Biri eril,

Biri feminin.

Eril kadın,

Çelikten bir zırh kuşanmıştı.

Yüzünde gülüş değil, hüküm vardı.

Her sözü buyruğa benzerdi,

Yanıdakileri bastırır,

Göğsünde diken taşırdı.

Gözleri soğuktu,

Kimse onda huzur bulamazdı.

Sevilmekten çok korkar,

Sevgi yerine güç toplardı.

Ama o güç,

Kendi kalbini de taşlaştırırdı.

Diğer tarafta,

Feminen kadın vardı.
O, rüzgâr gibi hafifti,
Su gibi akıcı, toprak gibi bereketliydi.
Gözlerinde ışık,
Ellerinde şifa,
Sesinde huzur vardı.

Ona yaklaşan herkes
Kendi kalbinin sesini duyardı.
Çiçekler onunla açar,
Çocuklar onun yanında güler,
Erkekler bile yanında
Kendi yumuşak yanını hatırlardı.

Eril kadın, yüksek duvarlar örerken,
Feminen kadın, köprüler kurardı.
Eril kadın, kazanmak için yaşarken,
Feminen kadın, paylaşmak için nefes alırdı.

Eril kadın hükmetmek için yaşarken,
Feminen kadın sevmek için soluk alırdı.
Biri kudretin sarhoşuydu,
Diğeri şefkatin kucağı

Ve zaman gösterdi ki:
Duvarlar yıkılır,
Köprüler kalır.
Korku solar,
Sevgi çoğalır.

İşte bu yüzden,
İnsanların gönlünde
Eril kadının adı rüzgâr gibi kayboldu.
Ama feminen kadın,
Baharı getiren güneş gibi
Hep hatırlandı.

Yazan
Korhan KÜLÇE

25/09/2025